

SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILIITTO
FINLANDS VETERINÄRFÖRBUND

Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo@mmm.fi
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

LAUSUNTO

6.9.2013

**Asia: LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI
ELÄINJALOSTUSLAIKSI JA LAEIKSI ERÄIDEN SIIHEN LIITTYVIEN LAKIEN
MUUTTAMISESTA**

Viite: Lausuntopyyntö 5.7.2013; MMM004:00/2013

Pyydettyinä lausuntonaan Suomen Eläinlääkäriliitto ry toteaa seuraavaa:

Lainsäädännön uudistus on tarpeellinen, sillä eläinten jalostusta ja keinollista lisäämistä koskeva lainsäädäntö on nykyisellään hajallaan, vaikeaselkoinen ja joiltain osin ristiriitainen. Lausuttavana oleva ehdotus ei juuri paranna tilannetta, sillä sen mukaan keinosiemennystä ja alkionsiirtoja tekevien henkilöiden ammattitaitovaatimuksista esitetään säädettäväksi eläinsuojelulaissa. Lisäksi keinollisen lisäämisen luvanvaraisuudesta luovuttaisiin lukuun ottamatta siemennesteen keräystä, käsittelyä ja säilytystä sekä alkionsiirtoryhmiä. Edellä mainituista asioista säädetään 1.1.2014 voimaan tulevassa eläintautilaissa.

Liitolla ei ole eläinjalostuslakiluonnokseen huomautettavaa. Liitto kuitenkin vastustaa hevosten siemennesteen lähetys- ja vastaanotto toiminnan ja ammattimaisen keinosiemennemisen luvanvaraisuuden poistoa.

Keinosiemennyksen luvanvaraisuudella on ollut tarkoitus varmistaa menetelmien toimivuus, toimijoiden pätevyys sekä asianmukaiset tilat ja välineet. Eläinten nopea tiinehtyminen on taloudellisen kotieläintuotannon edellytys ja perusta. Liitto ei pidä perusteltuna luopua hevosten keinosiemennyksen luvanvaraisuudesta.

Liitto katsoo, että hevosten keinosiemennystoiminnassa on edelleen sellaisia menetelmiä, joihin liittyy eläinsuojelullisesta näkökulmasta riskejä. Siksi tällaisten toimintojen luvanvaraisuus on tarpeellista. Hevonen on huomattavasti herkempi

eläin, kuin esimerkiksi lehmä. Hevosen lisääntymistoimintojen hoito ja käsittely vaatii erityistä ammattitaitoa ja osaamista.

Hevosen siemennesteen kerääminen ja käsittely vaativat osaamista ja tarkkuutta, jota lyhyellä kurssituksella ei opi. Lakiluonnoksessa eläinlääkäriin tehtävät painottuvat tarttuvien tautien ja eläinsuojelun valvontaan. Olisi tarpeellista, että eläinlääkäriin ammattitaitoa hyödynnettäisiin myös siemennesteen käsittelyssä ja muussa siemennesteen keräysaseman toiminnassa.

Hevosen kiiman tarkkailu vaatii myös erityistä ammattitaitoa. Hevosen kiiman pituus vaihtelee huomattavasti ja yksilökohtaiset erot ovat suuret. Siemennyksen ajoittaminen on vaikeata ja vaatii erityistä osaamista. Hevosen rektalisoinnin ja ovaridiagnostiikan voi tehdä ainoastaan eläinlääkäri, joten tällöin kiiman tarkkailu tulee tehdyksi samassa yhteydessä. Oikein tehty kiimatarkkailu ja siemennysajan määrittäminen lisää tiinehtyvyyttä ja sitä myötä hevostalouden kannattavuutta. Peräsuolen kautta tehty kiimatarkkailu olisikin aina hyvä tehdä tammoille riippumatta siitä millä menetelmällä tammaa yritetään saada kantavaksi.

Hevosten siementämisessä käytetään usein hormonihoitoja. Yleisimmin hormoneja käytetään kiiman katkaisuun, oikean siemennysajankohdan varmistamiseksi. Vain eläinlääkärit voivat antaa eläimelle hormoneja. Eläinlääkäri hoitaa usein tamman samalla kun siementää sen. Tällöin ei tarvita kahta erillistä eri ihmisen tekemää käyntiä saman asiakokonaisuuden vuoksi.

Tammojen tiineystarkkailu ja astuttaminen/siementäminen on sesonkiluonteista työtä. Sitä tehdään keväisin ja kesäisin, mutta ei enää syksyllä eikä talvella. Ei ole perusteltua kouluttaa tähän toimintaan uutta ammattikuntaa, jonka kustannukset hevosten omistajat kattaisivat.

Muilta osin Suomen Eläinlääkäriliitto ry:llä ei ole asetuseräluonnokseen huomauttamista.

Kirsi Sario
puheenjohtaja

Marjatta Vehkaoja
toiminnanjohtaja